

Mizújság

papírgyűjtés
könyvek tanévnyitó
szeptember kézmosás szakmázz
zene autómentes
világnapja
ősz állatok nap
ünnepség iskolakezdés
október
osztálytársak

Újra a Jókaiiban

Kertvárosunk hagyományai szerint minden évben más iskolában tartják a kerületi tanévnnyitót. Az idei ünnepség helyszíne nálunk, a Jókai Mór Általános Iskolában volt, amelyen részt vett Kovács Péter polgármester, Ács Anikó és Szász József alpolgármesterek, és Kovács Katalin, az Észak-Pesti Tankerületi Központ igazgatója, valamint Zsarkó-Berta László, az intézmény gazdasági igazgatója. Az iskola diákjai közül Huszár Szabolcs és Dittrich Hanna konferálta fel az énekkart. Iskolánk kórusa dunántúli dalcsokorral készült erre az alkalomra. Misi bácsi elmondta nekünk, hogy már a tanárok is és nem csak az iskola készült az új tanévre. Az Észak-Pesti Tankerületi Központ segítségével elkezdődött egy nagyszabású udvarfelújítás, amelynek eredményeképpen az elavult játékpark helyére új, korszerűbb, biztonságosabb játékok kerültek. (Ezeket október vége felé adták át). Kovács Péter polgármester arra hívta fel a figyelmet, hogy a Jókai iskola a Kertváros egyik legnépszerűbb, legjobb hírű tanintézménye. Ennek bizonyítéka, hogy ebben a tanévben három első osztályt indítanak, összesen 85 iskolakezdő kisdíák részvételével. Az ünnepi műsor második részében Vincze Panna és Szabó Gréti mondott verset, Sebestény Boróka pedig egy népdalt adott elő nagy sikerrel. Dégi Boglárka verse, és a másodikosok „számolós dala” zárta a műsort. Végül csak emlékeztetőül: a 2019/2020-as tanév 2020. június 15-ig, tart úgyhogy bírjátok ki! Gyerünk!

Készítette: Mészáros Mira

A tavalyi tanévben ünnepelte iskolánk fennállásának 40. évfordulóját. Ebből az alkalomból szerettünk volna egy jubileumi számot készíteni, de végül nem sikerült. Két tanító nénivel azonban készítettünk interjút, amelyeket most közlünk.

Ide járt, itt tanít

Interjú Molnár Réka nénivel

1. Mettől meddig járt ide?

1989-1995.

2. Milyen volt akkor diáknak lenni?

Szerintem nagyon más volt minden...

Például nem volt ennyi óránk, még úgy sem, hogy én testnevelés tagozatos voltam.

A harmadik óra után volt egy nagy szünet, ami 20 perces volt, abban általában kinn voltunk az udvaron.

Talán a legjobb az volt, hogy kb. évente kétszer lehattunk kapuügyeletesek, ha jól emlékszem, negyedik osztálytól. Ez azt jelentette, hogy fél 8-ra kellett mennie annak a két embernek, aki aznap a soros volt, beültünk a portára, és 2 óráig ott kellett legyünk. Ezalatt mindent, amit ma Éva néni vagy Viola néni csinál, azt nekünk kellett. Ha vendég jött, mi kísértük az igazgatóhoz, ha valakiért jöttek, nekünk kellett szólni neki (mert nem volt még telefon a termekben), és így tovább. Aznap az órák helyett a portán voltunk. Szerintem mondanom sem kell, hogy nagyon élveztük ezeket a napokat...

3. Milyen érzés volt az első egyest kiosztani?

Szörnyű... És azóta is az mindegyik...

4. Ki volt a legmeghatározóbb tanára? Mi motiválta Önt, hogy tanár legyen?

Az elsős osztályfőnököm Kiss Tiborné Ági néni volt. Ahogy megláttam, tudtam, hogy szeretni fogok iskolába járni.:

A többi pedig, az igazat megvallva, egyszerűen csak így alakult.

5 testvérem van, én vagyok a legidősebb...

13 éves koromtól őröt vezettem, foglalkozásokat, kirándulásokat, később táborokat szerveztem, aztán pedig vezettem... Egészséges és fogyatékkal élő gyerekeknek, fiataloknak egyaránt.

A legelső emlékeimben is nálam kisebb gyerekek vannak körülöttem. Annyira adta magát a folytatás, hogy (azt hiszem) eszembe sem jutott, hogy mást is csinálhatnék.

5. Miért ide jött vissza tanítani?

Kiss Tiborné Ági néni hívott.

Gyes-en voltam még, és inkább csak megtalált a lehetőség, mint hogy kerestem.

Ági néni hívott, hogy szükség lenne rám, Misi bácsi támogatta az ötletet, én pedig örültem neki...

És azóta sem bántam meg.

Az elején furcsa volt a régi tanáraimmal együtt dolgozni, de nagyon sokat segítettek és segítenek azóta is (ahogyan annak idején gyerekként is).

6. Az itt tanított évek alatt számos változás történt. Tudna nekünk pár, az Ön számára meghatározó újjátásról mesélni?

Úgy gondolom, vannak negatív és pozitív újjátások is.

A negatívokról nem az iskola tehet, azokat kaptuk, de az életünket (tanárokét, diákokét) egyaránt meghatározza.

Pozitív változás szerintem a tornaterem, a játszószoza felújítása, kialakítása. Örültem, amikor új fákat, bokrokat tudtunk ültetni, és annak is, amikor a szülők újrafestették az udvart.

Jó, hogy lettek játékok az udvaron (bár most már rájuk férne egy alapos felújítás), és a műfüves pálya is egy új lehetőség.

Ide járt, itt tanít

Interjú Szlivka Bea néivel

1.) Mettől meddig járt ide?

1981-től 1989-ig.

2.) Milyen volt akkor diáknak lenni?

1981-ben, amikor az első osztályt kezdtem, az iskolában nagyon sok gyerek volt. Az első évfolyamon 6 osztály indult, én az 1. e osztályba jártam.

Harmadik évfolyamon indult a német tagozatos osztály, minden második osztályból a legjobb képességű gyerekeket válogatták ki, így lettünk mi a 3. b-sek. (Mindig a b osztály volt harmadiktól a német tagozatos osztály.) 37-en voltunk. Nem is tudom, hogy fértünk el a teremben.

Kezdetben - a nagy gyereklétszám miatt -, délelőtti és délutáni hetek váltakoztak. Napközisként a délutáni hét nagyon érdekes volt, hogy reggel leckeírással kezdtünk és délután jöttek a tanítási órák. Gyerekként ez nem volt különösebben fárasztó.

A tanórákon és a szünetekben is a fegyelmezett viselkedés volt az alapkövetelmény. Ennyi gyerekekkel nem is lehetett másképp dolgozni.

A mi osztályunk nagyon jó volt. Remek osztályközösség alakult ki, az alsós tanító nénik és a felsős osztályfőnökönk is kiváló pedagógusok voltak. Szinte kizárólag környékbeli gyerekek jártak ide, így délutánonként együtt játszótereztünk, bicikliztünk, szánkóztunk az osztálytársakkal. Felsőben máig a kedves emlékek között vannak az osztálybulik, a kirándulások, a nyári táborok.

1-2. osztályban, az 5-ös teremben, 3-4.-ben a 15-ös teremben voltunk. Felső tagozatban a 19-es terem volt az osztálytermünk. Ezek a termek máig nagyon kedvesek számomra.

Nekem pozitív emlényeim vannak az akkori diákévekről. Biztonságot adó, kiszámítható, nyugodt közeg volt a Jókai.

3.) Milyen érzés volt az első egyest kiosztani?

Kellemetlen, rossz érzés, de nem csak az elsónél, hanem azóta is mindegyiknél. Szerencsére alsó tagozatban nincs belőle nagyon sok.

4.) Ki volt a legmeghatározóbb tanára? Ki motiválta Önt, hogy tanító legyen?

Sok remek pedagógus tanított az általános iskolában, több meghatározó is volt köztük. Az alsós tanító néniknek köszönhetem, hogy én is tanító lettem.

Az elsős tanító nénim, *Nyíriné Kosina Erika* és az akkori napközis tanító néni, *Sarudi Istvánné, Gabi néni* nagyon jó páros voltak. Erika néni pályakezdő fiatalként került az iskolába, Gabi néni pedig idősebb, tapasztalt tanító néni volt. Máig előttem van, ahogy ültek a tanári asztalnál, halkán beszélgettek nagy egyetértésben az iskolai dolgokról, míg mi, gyerekek írtuk a leckét a napköziben. Gyerekként is éreztem, hogy jó kezekben voltunk. Külön öröm számomra, hogy Erikával később közvetlen kollégák is lettünk, egy évfolyamon tanítottunk.

A felső tagozatos években osztályfőnököm *Székely Istvánné, Márta néni* volt. Remekül összetartotta az osztályt, annyira, hogy a mai napig tartunk osztálytalálkozókat is, pedig 30 éve voltunk nyolcadikosok! Nagyon sokat köszönhetek neki gyerekként és felnőttként is, hiszen később vele is kollégák lettünk.

Felső tanáraim közül szeretném még megemlíteni *Baraté Jánosné, Marika néni*t, aki matematikát és kémiát tanított. Szigorú volt, de igazságos. Korrepetálásra (inkább plusz órára) is szívesen jártam hozzá, pedig a nulladik órában tartotta az érdeklődő diákoknak. Középiscola első osztályában derült ki igazán, mennyire jó is volt, hogy ilyen komolyan vette a dolgokat – egy csomó mindent tudtam, amit a többiek nem.

A másik felsős kedvenc tanárom *Paksa Kálmánné, Ági néni* volt. Biológiát és földrajzot tanított. Az ő szaktudása, lelkesedése, pozitív emberi hozzáállása példaértékű. Megszerettette velem a természettudomány ezen ágait, miatta szeretem a környezetismeret tantárgyat tanítani az alsó tagozaton. Gyerekként is és felnőttként is sok segítséget kaptam tőle, nagy örömmel tölt el, hogy kollégák is lehettünk.

5.) Miért ide jött vissza tanítani?

A tanítóképző főiskola utolsó félévében az egyhónapos gyakorló tanításhoz magunknak kellett iskolát keresnünk, ahol a gyakorlatot és a vizsgatanítást teljesíthettük. Természetesen nem is jutott eszembe máshol megkérdezni, hogy

jöhetnék-e, csak itt, a Jókaiban. **Lidi Ferencné, Zsuzsa néni** akkor éppen negyedikes osztályfőnök volt. Vállalta, hogy az ő osztályába jöhetnek gyakorlatra és a betanító munkatársaknak sem volt ellene kifogása. Az egyhónapos gyakorlat és a vizsgatanítás is remekül sikerült. Nagyon jó érzés volt, hogy az egykori tanárain, tanítóim felnőttként, kollégaként kezeltek. A gyerekek is nagyon kedvesek, segítőkészek voltak. Úgy éreztem, ilyen közegben öröm tanítani, dolgozni.

A főiskola elvégzése utáni nyáron érdeklődtem, de nem volt üres állás éppen. Aztán szeptember közepén Székely Istvánné, Márta néni hívott, hogy nincs-e kedvem jönni, dolgozni, mert egy kolléganő elmegy, és van egy üres állás. Természetesen jöttem. Az akkori igazgatónő, Tóth Istvánné, Éva néni vett fel. Napköziben kezdtem.

6.) Az itt tanított évek alatt számos változás történt. Tudna nekünk pár, az Ön számára meghatározó újításról mesélni?

Az iskola épülete jellegében nem változott, megtartotta régi jó „jókais” jellegét, mégis van pár dolog, amiben megújult.

A tanári előtti aula volt régen az ebédlő. Ezt nyilván a nagy gyereklétszám is indokolta. A mostani ebédlő és ebédeltetési rendszer sokkal kulturáltabb, jobb.

Az új nyílászárók is nagyon jók, a régié már nagyon elavultak voltak.

A játszószoza is remek újítás, nagy szükség volt rá.

Az udvaron lévő új dolgok is jók, a műfüves focipályát szeretik a gyerekek. A játszótér is remek – bár már újra ráférne egy felújítás.

A büfé is nagyon hasznos.

A tornaterem felújítása is nagyon jó, régen nem lehetett függönnyel elválasztani a két térfelet.

AUTÓMENTES NAP 2019. SZEPTEMBER 20.

Magyarország 2002- ben csatlakozott az „Autómentes nap” kezdeményezéséhez.

Minden év szeptember 20- án, a felhíváshoz csatlakozott önkormányzatok érdekesebbnél érdekesebb akciókkal motiválják az autómentes közlekedésre az embereket.

Ezen a napon ingyen lehet utazni a MÁV vonalain, ha az embernél van egy gépjármű forgalmi engedélye és felmutatja a vonaton a kalauznak.

A XVI. kerületi önkormányzat ekkor „Bringás reggelivel” kedveskedik a kerékpárral közlekedőknek. Kerületünk polgármestere reggel 7.00- tól 9.00 óráig péksüteményt és üdítőt osztogat a Jókai úti CBA előtt elbiciklizőknek.

Idén a mi iskolánk is részt vett az autómentes napon. Soha ennyi diák nem érkezett biciklivel, rollerrel az iskolába.

A gazdasági udvar tárolói teljesen megteltek bringákkal.

Szerencsére az időjárás is kegyes volt hozzánk, egy csepp eső sem esett, így egy igazán verőfényes napon jöhettünk iskolába és mehettünk haza bicajon.

Remélem, ezzel mi, gyerekek is hozzájárultunk a környezet védelméhez.

Martin Berta 6. a.

Az idei tanévben a DÖK szervezésében megtartottuk a Kézmosás világnapját. Erre a napra kértünk verseket, amelyeket a DÖK- tagok zsűriztek, s most a nyertes munkákat olvashatjátok.

Felső tagozat: 2. hely

Fejes Evelin: Kézmosás

Ha koszos a kezed,
Te mit teszel?
Én rögtön cselekszem,
A fürdőbe megyek!
Nyitom a csapot, ömlik a víz,
Nyomom a szappant, mindjárt kész.
Minden baci útra kél,
Most már tiszta is a kéz!
Türcsitől lesz száraz és szép.
Megyek is innen, kész is az ebéd!

Alsó tagozat: 2. hely

Gulyás Jázmin

Vízzel, szappannal...

Vízzel, szappannal kezet mosni kell
Mert a bacikat, így úzzük mi el!
A tüsszentést, köhögést kézzel kapod el,
De ha mosod kezeidet, nem terjeszted el.

Vízzel, szappannal kezet mosni kell,
Mert a piszok így tűnik el. majd el
Ha tiszta kézzel eszel ételt,
Nem kapsz majd el betegséget.

A tanácsod megfogadod,
Egészséged megtarthatod!

Felső tagozat: 1. hely
Sebestény Boróka: Baci dal

1 baci, 2 baci, 3 baci sok,
Mikroszkópba nézve leterít a sokk.
Kicsi a baci, de ereje nagy,
Biztos, hogy a szervezetben lenyomatot hagy.

Nyisd ki jól a füled, koma hallgasd a kis bacikat,
Közeledő betegségre sorolják az okokat:
Evés előtt ne moss kezet, mert az engem elpusztít,
Bőrödön a koszréteg engem mindig megújít.

Taknyos zsepi, vécépapír ez aztán az élvezet,
ezek után kérlek szépen, ne mosd meg a kezedet!
Érkezik a doktorbácsi, ráncolja a homlokát,
Hallgass most a bölcs öregre, a tanácsát adja át.

Ha a szappan jó barátod, elkerül a betegség,
A vírusok menekülnek, közeleg a vereség.
Úgy maradhatsz egészséges ha e szabályt betartod
Ám ez csak úgy mehet komám, hogy ha te is akarod.

Mondogattam a húgomnak mossa meg a kezeit,
De ő a kosz jó barátja, ezért rám se hederít.
Ezen a szép világon mosd meg jól a praclidat
Így tarthatod kordában a szapora kis bacikat.

Különdíj: Korda Bonifác

A baci

Reggel ébredés felé
Engem hideg zuhany ért
Álmodom vagy ébren vagyok?
Kapkodok a fejemért.

Mint az, mi Noé előtt volt,
negyven napnyi csapadék,
most már látom, nem álmodom.
Hol vannak a baciék?

Folyt a víz és folyt a szappan,
Engem fojt a büntudat,
Tudtam régről, elázik az,
Ki nem épít falakat.

Esküszöm a Bacistenre,
a Szent bacilusokra,
egész életemben jó voltam,
mégsem vittem sosem sokra.

Igy jártak a dédapáim
hirdette ezt égi jel,
mégsem hittem a „Kézmosásban”
Mi most vétkeim mossa el.

Alsó tagozat: 1.hely

Virágh Dorottya

Kézmosás

Ha tudnám hány gyereket bír még el a
raklap
most a mosdóba vinnélek el magammal
ha tudnám, hány kéz fér még bele a tálba
veled maradnék minden egyes kézmosásra
libben a függöny, nyikorog az ajtó
bepréselődik a kinti zajból
egy piszokól ázott koszos ló
kezet mosni nyáron csak veled lesz jó
most mossuk jól meg ezt a kezet
most siessünk együtt a mosdó fele
jó ez a szappan, bírom mint a csokit
csukjuk be mögöttünk a szlozit
ez jó, nem számít, hogy így van-e rendben
a kezed, az arcod tiszta effektben
készen vagyunk, tiszta lettem.

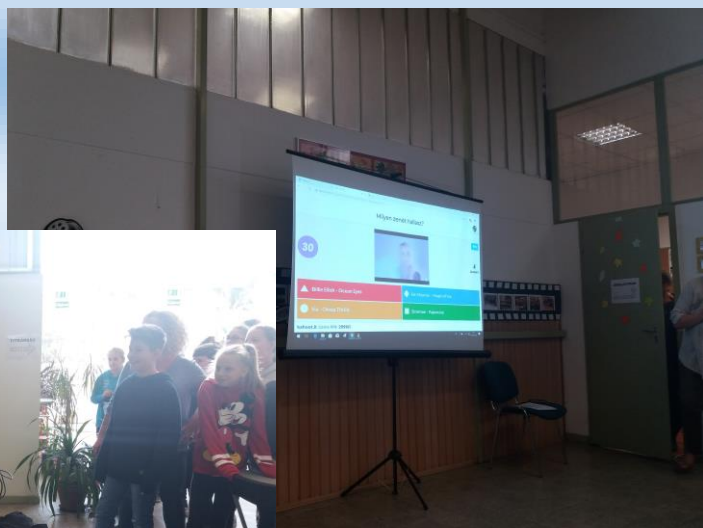
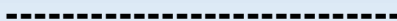
Ennyi a kézmosás, minden rendben.
Ha tudnám hány gyereket bír még el a
raklap
most a mosdóba vinnélek el magammal
ha tudnám, hány kéz fér még bele a tálba
veled maradnék minden egyes kézmosásra.
Ez a szappan kell, zsebre raknám
utána nyúlok, de leesett már
lehajolok érte felveszem neked
hogy te is moshass kezet vele
üzenet a koszos kezeknek
vigyázat mert betegek lesznek!
Ha tudnám hány gyereket bír még el a
raklap
most a mosdóba vinnélek el magammal
ha tudnám, hány kéz fér még bele a tálba
veled maradnék minden egyes kézmosásra.
(Eredeti szöveg: Rakpart Wellhello)

Zene világnapja

Márta néni szervezésével kellemes napot tölthettünk el október elején a zene világnapjának alkalmából. Minden osztály kapott egy kvízt, amelyet csapatokban tölthettünk ki. A második szünetben az ötödik és a hatodik évfolyamosok mehettek le játszani, a harmadik szünetben a hatodikosok és a hetedikesek. Mindkét szünetben nagyon jó volt a hangulat.

Az öt –hat fős csapatok zenefelismerésben megmutathatták tájékozottságukat, hiszen a klasszikusok mellett mai slágerek is szerepeltek. Mindezt kahoot nevű program segítségével teheték, ahol a pontosság mellett nagyon fontos a gyorsaság is.

Nagyon köszönjük Márta néninek és Kövesdi Baláznak ezt a jó hangulatú napot!

Állatok világnapja

Etyeki Korda Filmpark

A DÖK-ösök csapatával ellátogattunk a Korda Stúdióba, ahol bevezettek minket a filmezés folyamataiba. A stúdióban rengeteg filmet forgattak már, így aki odalátogat, beleláthat a filmezés rejtelmeibe és műhelytitkokat is megtudhat. A jelenlegi kiállítási végig veszi egy film készítésének mozzanatait.

Bemelegítésként végig sétáltunk a vörös szőnyegen, ahol a paparadzikat idéző, falra festett fotósok csak úgy „csattogtatták a kameráikat”. A következő teremben megbeszéltük, hogy melyek egy film előkészületei. Ez után következett a forgatás helyszíne: egy nagy terem kamerákkal, rendezői székkal és csapóval, valamint a zöld háttér előtt egy csodálatos díszlettel. De hogy nektek is újdonság legyen, hogy mi történik itt, nem árulok el minden részletet! Egy kicsit az utómunkába is belekóstoltunk, láthattuk, hogy számítógépes grafikával hogyan lehet háttérret rajzolni. A legutolsó szobában zörejmesterekké váltunk: pl. az eső hangját egy kavicsokkal teli dróthenger forgatásával hoztuk létre. A zörejmester felel azért, hogy a háttérhangok is hallhatók legyenek, mert a mikrofon csak a színész hangját rögzíti.

A stúdió épületegyüttese 6 superstage-ből és egy üvegépületből áll, valamint tartozik még hozzá két szabadtéri díszlet: egy New York-i utcaszénelv és a középkori Róma díszlete. Többek között itt forgatták a Robin Hoodot és a Mentőexpedíciót is.

Számomra nagyon érdekes és izgalmas volt részt venni egy film elkészítésének folyamatában az első gondolattól a kész filmig.

Készítette: Ditrich Hanna

Mi a pálya?

Gyűjtöttünk pár élménybeszámolót, most azokból olvashattok részleteket.

„Egy nagy tornateremben alakítottak ki különböző kiállítóhelyeket, amelyeket bárki megtekinthetett. Volt olyan, ahol tesztet kellett kitölteni, és ajándékot lehetett nyerni. A legtöbb helyen viszont bemutattak vagy elmagyaráztak dolgokat, illetve kísérleteket végeztek.”

Turi Botond

„Engem legjobban az informatika és az elektrotechnika érdekelt. A műszaki ágazatok képviselői nagyon kedvesek és segítőkészek voltak, minden kérdésünkre válaszoltak. Sok érdekes feladatot próbáltam ki, izgalmas élményekkel gazdagodtam.”

Lengyel Ádám

„Őszintén szólva először nem annyira csigázott fel ez az esemény. De végül jól éreztem magam, bár nem találtam olyan szakmát, ami jobban érdekelné a jelenleginél.”

Tóth Bítia

Az összes standnál sokat tanultunk játékosan, interaktívan. Az idő gyorsan elrepült, mert annyira jól éreztük magunkat. „

Skoda Péter

Ökosarok

Virágcserep palackból

Hozzávalók:

- 1 műanyagpalack
- 1 kisebb palánta
- Termőföld (amennyi belefér a palackba)

Elkészítés: Vágj a palackba egy akkora nyílást, hogy kiferjen a palánta.

Ha jól csináltad ez egy viszonylag nagy lyuk lett. Aztán félig töltsd fel termőfölddel.

Ha ezt megtetted ültess el benne a palántát. Az eredmény egy nagyon szép dísz lett a szobádba. Valahogy így fog kinézni:

Ha van kedved fel is akaszthatod a képen látható módon.

Készítette: Molnár Dániel